

skulu upplærast og venjast. Hendan undirvisingin skal heilt avgjørt fara fram í Føroyum.

— Hvi kunnu fólk ikki fáa útbúgvingina úttanlands?

— Úttanlands koma tey at læra undir umstøðum, sum eru órvisi enn tær, tey koma at virka undir í Føroyum. Sjálvt tann sparsama útgerðin á skeiðvirkseminum í Danmarks radio er størri og meira umfeyrði enn tað, sum roknast kann við í einum føroyskum sjónvarpi.

— Harafturat kemur so tann tekniska tilrættisleggingin — hvørja útgerð sjónvarpið skal hava — og hon tekur eisini langa tíð.

— Krevja teir teknisku medarbeiðararnir ikki eina serútbúgving?

— Nakrir av teimum. Men eg haldi, at ansast skal eftir ikki at fáa eina ov avgjörða uppbygging av fakilgum bólkum. Tann nýggja elektroniska útgerðin miðar imóti, at tann sami persónurin tekur bæði myndir og ljóðið upp.

Eitt felag

— Í heila tikið kundi man miðað imóti at savnað allar medarbeiðararnar í eitt felag. Soleiðis fekt ein smidlig og arbeidssom skipan.

— Eisini haldi eg, at man eigur at byrja í smáum og ikki byggja upp eina stóra fyrisiting. Fyrst av øllum mugu medarbeiðararnir, sum skulu tilrættisleggja sendingarnar setast, síðan kann man koma eftir, hvussu stórari fyrisitingar bruk er fyri.

— Nú hava vit havt sjónvarp í Føroyum í eitt ár. Nógv ivast í, um tað er rætt at stovnseta eitt alment sjónvarp, tí roknast verður við, at tað verður dyrt!

— Ja, tað verður dyrt, og eisini dyrari enn núverandi sjónvarp, tí eitt alment sjónvarp kann ikki stjála sendingar, sum núverandi sjónvarp ger. Eitt alment nýðist at keypa og gjalda sendingarnar fyri tann prisin, sum semja er gjørd um.

— Vilja føroyingar hava sjónvarp, mugu teir eisini gjalda. Men vit kunnu siga, at báturin hevur

longu lagt frá landi. Nú vilja fólk hava sjónvarp. Høvdu føroyingar ikki hetta sjónvarpið, kundu myndugleikarnir roknað kostnaðin út og spurt: »Vilja tit hava sjónvarp... tað kostar so og so mikið...«

— Burtursæð frá tíð, nær heldur tú, at tað kann hugsast, at eitt føroyskt sjónvarp kann fara at senda?

— Ikki fyrr enn seinast í 1981 ella í 1982.

Ikki tíðinda-sendingar

Um tú fekt uppgávuna at byrja eitt føroyskt sjónvarp, hvussu stórari manning hevði tú havt brúk fyri?

— Tað dugi eg ikki at siga. Tað veldst um tilfarið, sjónvarpið skal senda. Skal sjónvarpið gera tíðindasendingar, so krevja tær stóra manning. Tí meini eg, at tær eiga ikki at koma við, og vit eiga at siga sum so, at tíðindi lata vit útvarpið og blóðini um.

— Í staðin eigur sjónvarpið at leggja dent á aktuella bakgrundssendingar. T.d. kjaksendingar um evni, sum fólk frammánundan kenna frá blóðunum. Slikar krevja ikki stóra manning og tær kunnu eisini elva til eitt mennandi orðaskifti kring í samfelagnum. Harafturat kann sjónvarpið gera sendingar við meira kritiskum journalistikki, reportasjum og kulturprogramum. Og ikki minst barnasendingum.

— Eru tær ikki dýrar og krevja nógv fólk?

— Nú er hetta ikki mitt øki, men tað er ikki vist, at tær krevja meira enn aðrar sendingar. Tað er ógvuliga týðningarmikið, at sjónvarpið hevur føroyskar sendingar fyri børnum, soleiðis at børnini ikki bert siggja enskar og týskar undirhaldssendingar.

— Afturimóti má endamálið vera, at børnini uppliva sjónvarpið á teirra egna máli og soleiðis, at tey kunnu brúka tað, tey uppliva, í egnu verð teirra. Eg haldi, at hetta er av stórum týðningi, soleiðis at vit ikki fáa nakrar

Sjónvarp kann gerast biligt, sum sjónvarpsfelagið hevur víst

(Ur SR:s "Antennen")

Nú fáa føroyingar kanska føroyskt sjónvarp, og um nøkur ár kunnu teir taka fleiri lond frá Nordsat, um hann verður veruleiki

passivar siggjarar, sum bara eru áskoðarar av tilveruni.

Programmfærslu

— Hvussu skal eftirlitið við sjónvarpinum vera?

— Eg haldi, at tað er týðningarmikið, at eitt sjónvarp hevur programmfærslu, soleiðis at medarbeiðararnir kunnu gera tær sendingar, sum teir hava hug til.

— Í Danmark hava vit eina goða skipan. Eftir henni skulu sendingarnar ikki goðtakast av radio-ráðnum, men tað hevur rætt til at koma við atfinningum og medarbeiðarin má so standa til svars fyri sendingina.

— Nú viðger Útvarp Føroya sjáldan kontroversiell evni (umstríð, torførvni), skal eitt sjónvarp halda seg burtur frá

slikum meira »eymun« evnum?

— Man missir frælsi, um mann ikki brúkar tað. Og av og á má man royna at kanna, hvussu langt frælsi gongur. Tað, man ikki kann gera í dag, kanst man kanska gera um eitt hálvt ár... man skal ikki vera so bangin fyri at fara í gjøgnum isin, at man slettis ikki fer út á hann... tú mást út á hann, áðrenn tú veitst, um hann heldur ella ikki... at hann so av og á brakar... tað er einki at gera við tað... Tað kostar at halda liv í frælsinum! Man skal vera kontroversiellur! Men man skal eisini laga seg eftir viðurskiftunum í samljóði við andsliv, siðmenning o.s.fr.

— Lotið er vorðið kaldligt. Vit eru kaffitystir og fara oman í FK, meðan vit práta um... ja, tó kemur kanska á prent seinni.

Endamálið má vera, at børnini uppliva sjónvarpið á teirra egna máli, og soleiðis at tey kunnu brúka tað, tey siggja, í egnu verð teirra